

Eucharistijos stebuklas

WEITEN-RAXENDORFE

AUSTRIJA, 1411 M.

XV a. Austrijoje būdavo vagiamos konsekruotos Ostijos, todėl kunigai jas laikydavo zakristijose. Nepaisant šių atsargumo priemonių, 1411 metais vagis išnešė konsekruotą Ostiją iš Vaiteno parapiinės bažnyčios. Jam einant Ostija nepastebimai išslydo, nukrito ant žemės; tik po kelių dienų ją rado pamaldi moteris. Ostija švytėjo, perlaužta į dvi dalis, kurias jungė kraujuojančio Kūno gijos

Panoraminiis Vaiteno vaizdas

Senovinis paveikslas, vaizduojantis stebuklą, iš Vaiteno parapijos

Koplyčia, pastatyta toje pačioje vietoje, kur buvo rasta Ostija

Vaiteno parapijos bažnyčia

Vagis įsilaužė į Vaiteno parapiinės bažnyčios zakristiją, paėmė konsekruotą Ostiją ir įsidėjo į pirštinę. Pasak Vaiteno kaimo metraščių, atrodo, kad vagystė buvo įvykdyta 1411 m. Vagis sėdo ant arklio, ketindamas joti į netoliese esantį Špico kaimą. Pasirinko ne pagrindinį kelią, nutarė joti kitu keliu (vadinamu „Am Schuss“) per Miuldorfo slėnį. Kai atvyko į vietą, jo arklys sustojo it įbestas, kad ir kiek raitelis jį mušė. Žmogui į pagalbą atėjo gretimame lauke triūsę darbininkai. Bet ir jie neprivertė arklio pasijudinti; jis stovėjo tarsi statula. Ir staiga... pasileido šuoliais, o raitelio pirštinėje paslėpta Šventoji Ostija niekieno nepastebėta iškrito ant žemės.

Po kelių dienų ponias iš Manersdorfo ėjo pro tą vietą ir pamatė Ostiją, apsuptą ryškios šviesos. Didžiai nustebusi ji pakėlė Šventąją Eucharistiją ir pastebėjo, kad konsekruota Ostija buvo perlūžusi į dvi dalis, kurias kartu laikė Kraujuojančio Kūno gijos. Ponias labai susijaudino ir savo lėšomis padėkos ženklui toje vietoje pastatė mažą koplyčią. Pasklidus žiniai apie stebuklą, į ten ėmė keliauti maldininkai. Prireikė pastatyti didesnę bažnyčią, kad tilptų vis gausėjančios maldininkų minios, kurios kasmet atvykdavo pagarbinti brangiosios relikvijos.

